

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: والری بورت (VALERY BURT)

برگردان: ا.م. شیری

۲۴ نومبر ۲۰۲۲

سفر پر معنای رهبر کوبا به مسکو

دو کشوری که تاریخ و چشم‌انداز روابطه دارند

این هفته میگل دیاز کائل، رئیس‌جمهور و دبیر اول حزب کمونیست کوبا وارد روسیه شد. سفر او به عنوان بخشی از یک گشت بزرگ انجام می‌شود که سه کشور دیگر: الجزایر، ترکیه و چین را نیز در برمی‌گیرد.

این دو رهبر پیش از این سه سال قبل در مسکو ملاقات کردند. رئیس‌جمهور روسیه برای دیدار از کوبا آماده می‌شد. اما همه‌گیری کرونا مانع از سفر او شد. اخیراً پوتین مجدداً از دیاز کائل برای دیدار از مسکو دعوت به عمل آورد و او با سپاسگزاری این دعوت را پذیرفت. دلایل خوبی برای یک صحبت کاری وجود داشت. زمان احیای همکاری که پس از انحلال اتحاد شوروی متوقف شده بود، فرارسیده است.

امروز کوبا، یکی از معدود کشورهایی است که از فدراسیون روسیه حمایت می‌کند، در ملل متحد علیه قطعنامه‌های ضد روسیه، از جمله در مورد اوکراین رأی منفی می‌دهد. هاوانا تعلق کریمه به روسیه، استقلال جمهوری‌های دموکراتیک دانسک و لوگانسک، پیوستن مجدد آن‌ها و استان‌های سابق اوکراین به فدراسیون روسیه را به رسمیت شناخت.

مسکو نیز به نوبه خود از لغو تحریم‌های اقتصادی علیه کوبا حمایت می‌کند. در سال ۲۰۱۴ در جریان دیدار پوتین از کوبا، مسکو ۹۰ درصد از کل بدهی ۳۰ میلیارد دلاری جزیره آزادی به روسیه را بخشید و ۱۰ درصد آن را به شرط سرمایه‌گذاری در کوبا حفظ کرد.

نمادین است که مذاکرات بین رهبران دو کشور در تاریخ مهمی انجام می‌گیرد. ۱۲۰ سال پیش، توماس استرادا پالما، اولین رئیس جمهور کوبا که تازه از اسپانیا استقلال یافته بود، برقراری روابط دیپلماتیک را به نیکلای دوم پیشنهاد کرد. امپراتور روسیه موافقت کرد و اعلام کرد، که «برای انجام هر کاری در جهت تقویت دوستی و وفاق صمیمانه بین اتباع خود و دولت کوبا آماده است».

روابط دیپلماتیک پس از انقلاب اکتوبر قطع شد. اما در سال ۱۹۴۲ از سر گرفته شد. کوبا از اتحاد جماهیر شوروی که درگیر جنگ طاقت‌فرسا با المان بود، حمایت کرد و اگرچه کمک‌های جزیره دور اندک بود، اما این حرکت نمادین رسا بود.

یک واقعت تاریخی دیگر این است، که در طول جنگ کبیر میهنی، سه انترناسیونالیست کوبائی: **انریکه ویلار، آلدو ویو و آلدو ویو** در ارتش سرخ جنگیدند. آلدو ویو در نبرد جان باخت و برادر دومی، خورخه ویو به شدت مجروح شد.

در سال ۱۹۵۲، زمانی که جنرال باتیستا به همراه ارتش کودتا کرد، روابط دیپلماتیک دو کشور قطع شد و ۸ سال بعد، یعنی در سال ۱۹۶۰، پس از پیروزی انقلاب کوبا دوباره برقرار گردید. بعد از این، همکاری‌های اقتصادی و نظامی بین دو کشور آغاز شد.

فیدل کاسترو، رهبر کوبا در اتحاد جماهیر شوروی با شور و شوق واقعی مورد استقبال قرار گرفت. اولین سفر او به اتحاد شوروی در سال ۱۹۶۳ در تاریخ ثبت شد. فضای شهرهایی را که کاسترو از آن‌ها دیدن می‌کرد، بانگ پرشور زنده باد کوبا فرامی‌گرفت! مردم برای دیدن فرمانده کاسترو حداقل از راه دور، از درختان، لوله‌های آب، تیرهای برق، بام خانه‌ها بالا می‌رفتند. در کرملین، به کاسترو ستاره طلایی قهرمان اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی اعطاء شد.

این کوبائی اسطوره‌ئی هنوز در روسیه در یادها مانده است. نام او، در میدان محوطه ایستگاه متروی «سوکول» مسکو جاودانه شده است و همین روز با حضور پوتین و دیاز کائل از یادواره برنزی سه متری فیدل کاسترو در آنجا پرده‌برداری شد.

رفت و آمد هیأت‌های دولتی بین هر دو کشور بارها تکرار شد. علاوه بر فیدل کاسترو، برادرش رائول نیز از مسکو دیدن کرد. خروشچف، برژنف و گوربچوف به طور رسمی از کوبا بازدید کردند.

اتحاد شوروی در بسیاری از زمینه‌ها به دولت دوست کمک کرد. ماشین‌آلات، تجهیزات، مکانیسم‌ها، مواد غذایی به جزیره دور فرستاد. متخصصان شوروی در کوبا کار می‌کردند.

همکاری در حوزه نظامی به طور فعال توسعه یافت. یک مرکز رهگیری قدرتمند در طول سال‌های زیادی در لوردز کار می‌کرد که قادر به رهگیری داده‌های ماهواره‌های ارتباطی امریکائی، کابل‌های مخابراتی زمینی، پیام‌های مرکز کنترل مأموریت ناسای امریکا بود.

درست در «زیر چانه» ایالات متحده، یک پایگاه بحری برای ارائه خدمات به تحت البحری ها در سینفوکوس در اختیار داشت. یک تیپ موتوری شامل تانک و گردان توپخانه تا ۱۵۰۰ نفر در کوبا مستقر بود. مستشاران نظامی را نیز باید به این تعداد افزود.

روابط بین دو کشور پس از انحلال و تخریب اتحاد شوروی، رو به تضعیف نهاد. این امر تأثیر مخربی بر اقتصاد و صنعت کوبا گذاشت. کرملین پایگاه نظامی در کوبا را در سال ۲۰۰۲ منحل کرد.

اکنون خیلی تغییرات می‌تواند روی دهد. موقعیت کوبا که مانع نفوذ ایالات متحده به امریکای مرکزی و جنوبی می‌شود، برای روسیه مهم است.

صحبت پوتین و دیاز کانل ممکن است به احیای پایگاه در جزیره آزادی منتج شود. درست است، که رئیس جمهور کوبا سفر خود به روسیه را «اساساً مرتبط با انرژی» خواند، اما یکی نافی دیگری نیست.

لازم به یادآوری است که در جون ۲۰۲۱، سرگئی شویگو، وزیر دفاع روسیه در کنفرانس امنیت بین‌المللی گفت که کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه به دلیل اشکال مختلف فشاری که متحمل می‌شوند، به حمایت نظامی روسیه نیاز دارند. این گفته بیشتر به یک برنامه عمل شباهت داشت.

موضوع همکاری نظامی روسیه و کشورهای امریکای مرکزی و جنوبی زمانی مطرح شد که ایالات متحده از دادن تضمین‌های امنیتی به مسکو در جنوری سال جاری خودداری کرد. پس از آن، سرگئی ریابکوف، معاون وزیر امور خارجه به استقرار «زیرساخت‌های نظامی» در کوبا و ونزوئلا اشاره کرد...

همانطور که دمیتری آمبروسیموف، دانشمند علوم سیاسی، خاطر نشان کرد: «این واقعیت که میگل دیاز-کانل دقیقاً در زمانی به کشور ما سفر می‌کند، که تلاش می‌کنند برچسب یک کشور منحوس به روسیه بچسبانند، بسیار معنی دارد».

برگرفته از تارنمای [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۲ آذر-قوس ۱۴۰۱